

Trădarea

Nicu Hăloiu

Trădarea

...

Și dacă ți-au cântat poezii măreția
Pe vremea-n care-aici trăiau poeți,
Azi pe tronul tău s-a așezat hoția,
Cocoțată pe spinări de-analfabeți!

...

Nu mai ai hotarul îngrădit de gratii,
Și din trupul tău se-nfruptă azi străinii,
Susținuți de-o haită de pramatii,
Ce ți-au vândut până și gustul pâinii!

...

Românii sunt prin lume-mprăștiați,
De-atâta tâlhărie scoși afară
Iar pentru lume nu mai ești o țară,
Ci o epavă condusă de ratați!

...

Chiar dacă-ai fost bogată și frumoasă
Azi ții în spate o șleahță de netoți
Impostorii sunt acum la ei acasă,
Cocoțați pe semnături de hoți!

...

Și dacă fără milă te jefuiesc păgânii,
Ce te-au transformat în colonie,
E pentru că pe tine, sărmană Românie
De-a lungul vremii, te-au trădat românii!

...

Unii te-au trădat cu buna lor știință,
Celalți, sunt complicii ce privesc inerti
Cum ești jefuită cu nesăbuință.
Sărmană Românie, dacă-i cu putință,
Pe cei ce te trădează, să nu-i ierți!